

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. J. F.**, súdneho exekútora, so sídlom v S., proti žalovanej **T.**, so sídlom v B., zast. A., so sídlom v B., **o zaplatenie 38 173 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislave I pod sp. zn. 25 C 241/2009, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2011 sp. zn. 6 NcC 20/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o opravnom prostriedku žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2011 sp. zn. 6 NcC 20/2011 **z a s t a v u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. novembra 2011 sp. zn. 6 NcC 20/2011 podľa § 105 ods. 3 O.s.p. rozhodol, že miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci vedenej na Okresnom súde a Bratislava I pod sp. zn. 25C 241/2009 je Okresný súd Bratislava I.

Proti tomuto uzneseniu podal opravný prostriedok žalobca, ktorý s rozhodnutím nesúhlasil. Uviedol, že opravný prostriedok proti uzneseniu podáva „napriek odôvodneniu, že nie je proti nemu prípustné odvolanie“, a následne rozviedol jednotlivé svoje výhrady.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o opravnom prostriedku žalobcu, skúmal najskôr, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Dospel pritom k záveru, že vo veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a preto treba konanie o dovolaní žalobcu zastaviť.

Z ustanovenia § 105 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že ak súd, ktorému bola vec postúpená ako miestne príslušnému, s postúpením nesúhlasí, alebo účastník postúpenie namieta do 15 dní od doručenia upovedomenia o postúpení, rozhodne o miestnej príslušnosti nadriadený súd, ktorému sa predloží vec; jeho rozhodnutím je viazaný aj súd, ktorému má byť vec podľa rozhodnutia nadriadeného súdu postúpená.

V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu, ktorým Krajský súd v Bratislave ako *súd nadriadený* Okresnému súdu Bratislave I (nie ako odvolací súd) rozhodol o miestne príslušnom súde na prejednanie a rozhodnutie veci.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10a ods. 1 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

V ostatne citovanom ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je upravená funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o dovolaniach vtedy, ak je dovolaním napádané *rozhodnutie krajského súdu vydané v odvolacom konaní*. Zhodne s tým je podľa § 236 ods. 1 O.s.p. spôsobilým predmetom dovolania len právoplatné rozhodnutie *odvolacieho* súdu, teda rozhodnutie vydané v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

Rozhodovanie krajského súdu o miestne príslušnom súde podľa § 105 ods. 3 O.s.p. nemožno považovať (zamieňať) za rozhodnutie odvolacieho súdu. Krajský súd v konaní o miestne príslušnom súde rozhoduje ako súd nadriadený predkladajúcemu okresnému súdu. Keď rozhoduje v konaní o miestne príslušnom súde, koná tak nie na základe odvolania, ale na základe zákonom predpokladaného /popísaného/ postupu (§ 105 ods. 3 O.s.p.). Rozhodovanie krajského súdu ako súdu nadriadeného sa deje v zmysle organizačných vzťahov vo vnútri sústavy súdov, teda nie v rámci inštančných vzťahov; na takéto zásadné rozdiely napokon veľmi jasne upozornil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo 14. januára 2004 sp. zn. III. ÚS 164/03 (porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky z 1. júla 2005 sp. zn. 1 Co 2/2005, uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 1. júla 2004 sp. zn. 29 Odo 627/2004).

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Z doposiaľ uvedeného je zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný na rozhodovanie o dovolaní, ktorým bolo napadnuté predmetné uznesenie krajského súdu ako *nadriadeného súdu*, lebo sa tu nejedná o rozhodnutie, ktoré by bolo vydané v odvolacom konaní. *Rozhodnutie nadriadeného súdu vydané v konaní o miestne príslušnom súde podľa § 105 ods. 3 O.s.p.* je síce rozhodnutie konečné, ale *je vynesené mimo rámca inštančného postupu*; v takomto prípade krajský súd nekonal ani ako súd prvého stupňa a ani ako súd odvolací. Proti takému rozhodnutiu *zákon nepripúšťa žiadny opravný prostriedok* (teda ani dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok účastníka; vyslovený záver o chýbajúcej funkčnej príslušnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky platí preto i v prípade, že podanie – „opravný prostriedok“ by sa neposúdil ako dovolanie, ale ako odvolanie). Ďalším záverom, ktorý z takéhoto stavu vyplýva, je, že nejestvuje žiadny funkčne príslušný súd, ktorý by mohol o takomto opravnom prostriedku rozhodnúť. Tieto závery sú v úplnej zhode s konštantnou judikatúrou zaujatou k danej problematike (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 20/97, publikované v časopise *Zo súdnej praxe* v čísle vydania /zväzku/ 4 ročník 1998 na strane 81, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo176/2009 z 13. novembra 2009 a sp. zn. 1 Cdo 63/2010 z 28. mája 2010).

So zreteľom na to, že dovolanie žalobcu smeruje proti takému uzneseniu krajského súdu, kde nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (a ani žiadneho iného súdu) o ňom rozhodovať, nezostalo iné riešenie, než aby pre uvedený neodstrániteľný nedostatok podmienky konania bolo konanie o tomto opravnom prostriedku v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 243c O.s.p. zastavené. Rešpektovanie citovanej platnej procesnoprávnej úpravy je postupom, ktorý je založený na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom,

ktorý ustanoví zákon (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2010 č. k. IV. ÚS 389/2010-14).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. septembra 2012

JUDr. Milan D e á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta